

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-1S/176/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021201092
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Davala, Ph.D., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1021201092.2

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: A. A. B., bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E. F. G., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, zastúpený: JUDr. Marcel Blažo, advokát, so sídlom Za kasárňou 1, 831 03 Bratislava – mestská časť Nové Mesto, proti žalovanému: Slovenská asociácia fitness, kulturistiky a silového trojboja, so sídlom Junácka 2951/6, 832 80 Bratislava – mestská časť Nové Mesto, IČO: 30 842 069, zastúpený: GARANT PARTNER legal s. r. o., so sídlom Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 36 856 380, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. DK-K-002/024/2020 zo dňa 09.05.2021, takto

rozhodol:

Správny súd v Bratislave p o s t u p u j e vec na konanie a rozhodnutie Mestskému súdu Bratislava IV.

odôvodnenie:

I.

1. Žalobca podal na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu vo veciach správneho trestania zo dňa 06.07.2021 (ďalej len „žaloba“), ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutí disciplinárnych orgánov národného športového zväzu žalovaného, a to: (i) uznesenia Výkonného výboru žalovaného ako odvolacieho orgánu voči rozhodnutiam Disciplinárnej komisie č. k.: DK-K-002-024/2020 zo dňa 09.05.2021, (ii) uznesenia Disciplinárnej komisie žalovaného č. k.: SAFKST-DK-K-002-019/2020 zo dňa 16.04.2021 (ďalej spolu len „napadnuté rozhodnutia“) a (iii) rozhodnutia výkonného výboru žalovaného zo dňa 09.04.2020, ktorý s okamžitou účinnosťou rozhodol o pozastavení členstva žalobcu v Slovenskej asociácii fitness, kulturistiky a silového trojboja, a to až do konečného rozhodnutia vo veci v disciplinárnom konaní (ďalej len „rozhodnutie o pozastavení“).

2. Žalobcovi bola napadnutými rozhodnutiami uložená disciplinárna sankcia – vylúčenie žalobcu zo Slovenskej asociácie fitness, kulturistiky a silového trojboja. Uvedená sankcia bola žalobcovi uložená z dôvodu, že bol uznaný za vinného z porušenia predpisov, pretože organizoval, propagoval a zúčastnil sa akcií v organizáciách s celoslovenskou pôsobnosťou, ktoré boli nezlučiteľné s poslaním Slovenskej asociácie fitness, kulturistiky a silového trojboja.

II.

3. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

4. Podľa § 3 ods. 1 písm. b) SSP, na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje

alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

5. Podľa § 4 SSP, orgánmi verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumejú a) orgány štátnej správy, b) orgány územnej samosprávy, ktorými sú obce, mestá, a v hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave a v meste Košice mestské časti a samosprávne kraje, c) orgány záujmovej samosprávy, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy, d) právnické osoby a fyzické osoby, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy, e) štátne orgány, iné orgány alebo subjekty, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy.

6. Podľa § 18 ods. 2 SSP, ak správny súd zistí, že nie je vecne, mieste alebo kauzálné príslušný, postúpi vec uznesením príslušnému súdu alebo správneho súdu. Nižší správny súd je postúpením veci vyšším správnym súdom viazaný.

7. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

8. Podľa § 18 ods. 5 SSP, právne účinky spojené s podaním žaloby alebo iného podania zostávajú pri postúpení veci zachované.

9. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 440/2015 Z. z. o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o športe“) športovou organizáciou je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti alebo cieľom činnosti je športová činnosť; športovou organizáciou nie je orgán verejnej správy.

10. Podľa § 54 ods. 1 zákona o športe, disciplinárne konanie môžu viesť disciplinárne orgány športovej organizácie voči športovcovi, športovému odborníkovi, športovej organizácii alebo inej osobe, ktorá má príslušnosť k športovej organizácii, za porušenie pravidiel súťaže, predpisov športového zväzu alebo rozhodnutia športového zväzu, ktorého sa dopustila v čase, keď mala príslušnosť k športovej organizácii.

III.

11. Vychádzajúc z § 97 SSP, správny súd je povinný počas konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť, pričom jednou z podstatných procesných podmienok je, či má správny súd právomoc rozhodnúť v merite veci. Po preskúmaní žaloby a súdneho spisu správny súd ustálil, že na prejednanie predmetnej veci nie je daná právomoc správneho súdu.

12. To, že rozhodovanie orgánov občianskeho združenia ako subjektu súkromného práva nepatrí do právomoci správnych súdov už opakovane ustálil aj kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti napr. uviedol:

„16. Na to, aby bolo možné preskúmať rozhodnutie orgánu právnickej osoby súkromného práva, ale aj záujmovej samosprávy cestou správneho súdnictva, musí ísť o jej rozhodnutie v pozícii orgánu verejnej správy, k čomu musia byť splnené dve podmienky predpokladané zákonom: 1. právnym predpisom musí byť výslovne zverené oprávnenie rozhodovať o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, pričom nestačí, aby zákon priznal určitú verejnoprávnu úlohu súkromnému subjektu, ani to, že právnická osoba súkromného práva bola založená alebo fakticky plní aj účel vo verejnom záujme, a 2. musí ísť o rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy.

17. V danej veci z obsahu žaloby nevyplýva, že by sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia vydaného orgánom verejnej správy, prípadne, že by sa domáhal ochrany pred nečinnosťou správneho orgánu. Žalovaný - občianske združenie, je v zmysle zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov k § 8 ods. 1 zákona č. 440/2015 Z. z. o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti alebo cieľom činnosti je športová činnosť; športovou organizáciou nie je orgán verejnej správy.

18. Konanie a rozhodovanie o žalobe, predmetom ktorej je uznesenie členskej schôdze žalovaného, nepatrí do právomoci správnych súdov a nemôže byť prejednávané v intenciách Správneho súdneho poriadku. V predmetnej veci je predmetom konania preskúmanie rozhodnutia súkromnoprávneho subjektu, a nie preskúmanie zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy (viď. aj rozhodnutie sp. zn. 1 KO 37/2017)“ (uznesenie kompetenčného senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1SKomp/18/2022 zo dňa 23.06.2022).

13. Vo vzťahu k tomu, či disciplinárna právomoc športových zväzov podľa § 54 zákona o športe (aká bola uplatnená aj v konaní žalovaného, ktorého výsledkom je napadnuté rozhodnutie) patrí medzi výslovne zákonom zverené oprávnenie rozhodovať o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby, však ešte v neďávnej dobe nedošlo k ustáleniu rozhodovacej praxe kasačného súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky napr. v rozsudku sp. zn. 4Asan/25/2018 zo dňa 10.09.2019 a sp. zn. 10Asan/15/2019 zo dňa 30.06.2020 uviedol, že rozhodovanie disciplinárnych orgánov športovej organizácie v rámci disciplinárneho konania možno za istých okolností považovať za administratívne trestanie tak, ako ho definuje § 194 SSP. Následne Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 8SŽk/16/2020 zo dňa 16.12.2021, publikovanom ako rozhodnutie č. 16/2022 Zbierky stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky uviedol, že športový zväz nevykonáva verejnú moc nad účastníkom súťaže v prípade rozhodnutí v rámci riešenia sporov v priebehu súťaže, ktorého predmetom je posúdenie porušenia konkrétneho pravidla súťaže podľa § 53 zákona o športe.

14. Vo vzťahu k posúdeniu disciplinárnej právomoci športových zväzov podľa § 54 zákona o športe správny súd poukazuje na jedno z najnovších rozhodnutí kompetenčného senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 18SKomp/7/2024 zo dňa 20.11.2024, ktorý uviedol:

„17. Sama okolnosť, že športovej organizácii sa ex lege priznávajú disciplinárne oprávnenia nad osobami, ktoré sa do jej činnosti len zapojili, hoci aj nie sú jej členmi, tak ešte neznamená, že by muselo ísť o zverenie rozhodovania o právach, ako to predpokladá ust. § 4 písm. c) alebo d) SSP. Ako už totiž bolo naznačené, pojem „rozhodovanie“ predpokladá autoritatívnosť a vrchnostenskosť. Ustanovenia § 52 ani § 54 zákona č. 440/2015 Z. z. však rozhodnutiam orgánu rozhodujúceho spory alebo (špecificky) disciplinárneho orgánu nepriznávajú akékoľvek vlastnosti typické pre verejnomocenské prejavy vôle (materiálna či formálna právoplatnosť, formálna záväznosť pre iné orgány verejnej moci, vonkajšie účinky mimo štruktúry športu, v ktorej príslušná športová organizácia pôsobí, a pod.). Osobitne s týmito rozhodnutiami nie je spojená priama vynútiteľnosť exekúciou, hoci ani tá sama ešte vždy nepostačuje pre kvalifikáciu rozhodnutia ako verejnomocenského aktu, o čom svedčí napr. § 44 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, podľa ktorého je exekučným titulom aj rozhodcovský rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý sám nie je orgánom verejnej moci (porov. uznesenie ústavného súdu sp. zn. PLz. ÚS 5/2015).

[...]

22. Aj citovaná judikatúra Súdneho dvora potvrdzuje, že prekážka vo výkone profesionálnej športovej činnosti, ktorú pre športovca môže znamenať vylúčenie zo športovej organizácie alebo uloženie disciplinárneho opatrenia, nie je dôsledkom vrchnostenskej povahy činnosti alebo rozhodovania športových organizácií, ale dôsledkom hierarchickej organizácie príslušného odvetvia svetového športu, ktorá sa prejavuje faktickým dominantným postavením príslušných medzinárodných asociácií. Toto dominantné postavenie umožňuje týmto asociáciám vynucovať voči športovým organizáciám a športovcom určité (nepriemerané) podmienky, resp. (z opaku) vedie k faktickej viazanosti športovcov na tieto asociácie, ich členské zväzy z jednotlivých štátov a následne na niektoré športové organizácie. Možnú faktickú závislosť a nerovnováhu medzi športovcom a športovou organizáciou, ktorá je dôsledkom dominantného postavenia medzinárodných asociácií a hierarchickej štruktúry športu, však nemožno zamieňať s vrchnostenskou povahou činnosti športovej organizácie. Napokon, existencia nerovnovážneho postavenia je aj v rámci súkromnoprávnych vzťahov možná, no považovaná za problematickú (napr. problematika neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pre ktoré je typická len možnosť spotrebiteľa prijať ich alebo odmietnuť celú zmluvu, porov. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, alebo pravidelne verejne diskutované otázky ohľadom obchodných podmienok, ktoré rôzne reťazce vyžadujú od svojich dodávateľov, a nadväzujúci zákon č. 91/2019 Z. z. o neprimeraných

podmienkach v obchode s potravinami). Jeho existencia sama osebe však neznamená, že by sa účastník súkromnoprávneho vzťahu s nadradeným postavením dostával voči druhému účastníkovi do pozície orgánu verejnej správy.

23. Na základe uvedeného výkladu tak možno uzavrieť, že rozhodovanie disciplinárnych orgánov športovej organizácie podľa § 54 zákona č. 440/2015 Z. z. nepredstavuje právnym predpisom zverené (vrchnostenské) rozhodovanie o právach, povinnostiach a právom chránených záujmoch iných osôb. Takéto zverenie je však nevyhnutným predpokladom, bez ktorého sa právnická osoba (či už je orgánom záujmovej samosprávy alebo nie) nemôže považovať za orgán verejnej správy v zmysle § 4 písm. c) alebo d) SSP. Už v uznesení najvyššieho súdu sp. zn. 4Asan/25/2018 však bolo zdôraznené aj to, že toto postavenie by športovej organizácii malo vyplývať z toho, že koná vo verejnom záujme (k tomu kriticky aj Svák, J. Autonómia športových zväzov pri riešení sporov v športe vo vzťahu k všeobecnému súdnictvu. *Magister Officiorum*, ročník 2021, č. 1, s. 14). Citované § 4 písm. c) a d) SSP však neustanovujú ako definičný znak orgánu verejnej správy len jeho konanie vo verejnom záujme. Verejný záujem je totiž štandardne miera, ktorou zákonodarca obmedzuje súkromnoprávne konanie jednotlivcov (porov. Gábriš, T. *Autonómia športu medzi združovacou slobodou a verejnou správou*. Praha : Leges 2022, s. 36 a nasl.), napr. verejný záujem na vyvlastnení alebo obmedzení vlastníckeho práva a pod. Právny poriadok ukladá rôznym subjektom rôzne obmedzenia a povinnosti, ktoré sú povinné rešpektovať a plniť, a to dokonca aj v záujme tretích osôb. Napríklad *Zákonník práce*, ale aj zákon č. 124/2006 Z. z. ukladá zamestnávateľovi mnoho povinností k ochrane zdravia a bezpečnosti pri práci, ktoré má vo verejnom záujme a ktoré v tomto záujme aj plní v prospech svojich zamestnancov. Neznamená to však, že by sa tým voči nim stával orgánom verejnej moci podľa cit. ustanovení. Podobne slobodná súťaž politických síl je ústavným verejným záujmom (čl. 31 ústavy), no nemožno z toho vyvodiť, že by povinnosti a obmedzenia uložené politickým stranám a hnutiam z nich robili orgány verejnej správy (podobne pre odborové organizácie Gábriš, T. cit. dielo, s. 126, vo výsledku podobne aj cit. uznesenie sp. zn. 8Sžk/16/2020, č. 16/2022 ZNSS).

[...]

29. Rozhodnutie disciplinárneho orgánu športovej organizácie je s poukazom na uvedené právne závery rozhodnutím vydaným v rámci vnútornej autonómie tohto subjektu a nie v oblasti verejnej správy. Tento záver podporujú aj rozhodnutia orgánov najvyšších súdnych autorít, ktoré posudzovali právomoc správnych súdov preskúmavať napr. rozhodnutia orgánov poľovníckych združení o sankcionovaní vylúčením člena zo združenia (rozhodnutia najvyššieho správneho súdu pod sp. zn. 6Svk/48/2022 a 7Svk/60/2022; rozhodnutia bývalého kompetenčného senátu najvyššieho senátu pod sp. zn. 1KO/35/2018 a 1KO/4/2020, rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp. zn. III. ÚS 684/2022, ako aj rozhodnutie najvyššieho súdu 6Nds/3/2012). Obdobný názor vyslovil kompetenčný senát aj v rozhodnutí sp. zn. 18SKomp/2/2024 z 12. júna 2024.“

15. Na základe vyššie uvedeného správny súd sumarizuje, že žalobca napadol rozhodnutia žalovaného, ktorými bol vylúčený zo Slovenskej asociácie fitness, kulturistiky a silového trojboja. Súčasne ako vyplýva zo stanov žalovaného, žalovaný je športovou organizáciou podľa § 8 ods. 1 zákona o športe, ktorý má formu občianskeho združenia žalovaného podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov, ktorý na území Slovenskej republiky plní úlohy národného športového zväzu. Žalovaný tak, aj s odkazom na citovanú judikatúru, nie je orgánom verejnej správy.

16. S odkazom na právne východiská kompetenčného senátu, citované vyššie, správny súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutia, ktorými bol žalobca vylúčený zo Slovenskej asociácie fitness, kulturistiky a silového trojboja, ako aj rozhodnutie o pozastavení, boli vydané v rámci vnútornej autonómie žalovaného a nie v oblasti verejnej správy. Správny súd tak ustálil, že vzťah žalobcu a žalovaného je súkromnoprávnym vzťahom, a preto aj spory alebo veci týkajúce sa tohto vzťahu, sú súkromnoprávnymi spormi a prejednávajú a rozhodujú ich sudy v civilnom sporovom procese podľa § 3 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

17. Keďže sa tak podľa správneho súdu nejedná o vec patriacu do správneho súdnictva, správny súd rozhodol, že vec postupuje Mestskému súdu Bratislava IV ako vecne a miestne príslušného súdu (s odkazom na § 12 ods. 1 v spojení s § 13 CSP a § 15 ods. 1 CSP) na prejednanie a rozhodnutie.

18. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods. 2 písm. d) SSP).